

rigrænser skal føre tilsyn med, om konventionens bestemmelser iagttages, foretage afhøringer, indberette om overtrædelser og indhente oplysninger i tilfælde af skade samt i øvrigt samarbejde med andre kontraherende parter autoriserede inspektører. Hvis en autoriseret inspektør har grund til at antage, at et fartøj, som tilhører en kontraherende part, ikke overholder konventionens bestemmelser, og forholdet er tilstrækkeligt alvorligt, kan han beordre fartøjet til at standse, og dersom det er nødvendigt for at klarlægge sagens omstændigheder, kan han borde fartøjet for at foretage afhøring og optage rapport. Samme ret tilkommer inspektøren, hvis et fartøj eller dets redskaber har forårsaget skade på andre fartøjer eller redskaber som følge af en overtrædelse af konventionen. Der fastsættes nærmere bestemmelser til sikring af, at fiskeriets udøvelse ikke sinkes unødigt som følge af inspektørens virksomhed. Et fartøjs vægning ved at efterkomme en autoriseret inspektørs anvisninger skal betragtes som en vægning over for myndighederne i fartøjets flagstat.

Rapporter fra fremmede inspektører skal behandles som nationale inspektørens rapporter; dog er der ingen pligt til at tillægge en fremmed inspektørs rapport større beviskraft, end den ville have i dens hjemland. En inspektør må ikke borde et fremmed fartøj, hvis en inspektør fra dettes hjemstat er til rådighed og selv kan gøre det.

Anneks VI indeholder nærmere regler for de autoriserede inspektørs inspektionsvirksomhed og om udfærdigelse af særlige rapporter, når et fartøj bordes af en inspektør.

Artiklerne 10 og 11 bestemmer, at konventionens artikler og annekser kan ændres med alle kontraherende staters samtykke efter en nærmere fastlagt procedure.

Ifølge artikel 12 skal parterne give meddelelse om de myndigheder, de har udpeget med henblik på gennemførelsen af konventionens enkelte bestemmelser.

Artikel 13 bestemmer, at enhver tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af konventionen, som ikke kan bilægges gennem forhandling, skal underkastes voldgift, hvis blot en af parterne ønsker det, jfr. dog nedenfor under artikel 14 om adgangen til at tage forbehold med hensyn til artikel 13. Voldgiftskommissionen består, medmindre parterne træffer anden aftale, af et medlem udnævnt af dem hver og yderligere en formand valgt efter fælles overenskomst. Voldgiftskommissionens afgørelse er bindende for parterne. Hvis parterne ikke inden seks måneder kan enes om voldgiftens organisation,

kan enhver af parterne indbringe tvisten for Den mellemfolkelige Domstol.

Artikel 14 åbner mulighed for, at de deltagende stater kan tage forbehold med hensyn til artikel 13 om voldgift og med hensyn til artikel 9, stk. 5 og 6, om autoriserede inspektørens adgang til at gå ombord i fremmede fiskerfartøjer.

Artikel 15-17 indeholder bestemmelser om undertegnelse, ratifikation og ikrafttrædelse. Sidstnævnte sker 90 dage efter, at ti stater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter.

Artikel 18 giver enhver kontraherende part mulighed for at udstrække konventionen til områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.

Artikel 19 bestemmer, at konventionen efter fire års gyldighedsperiode kan opsiges med 12 måneders varsel.

3. Andre landes ratifikation af konventionen

Følgende lande har deponeret deres ratifikationsinstrumenter:

Norge	20. august 1968
Portugal	28. oktober 1968
Island	12. maj 1969
Sverige	6. februar 1970
Storbritannien	2. juni 1970.

Der mangler således endnu fem ratifikationer, før konventionen kan træde i kraft.

4. Danmarks ratifikation

Den nye konventions bestemmelser er stort set udtryk for en modernisering af de allerede i henhold til 1882-overenskomsten gældende bestemmelser. Medens denne som foran nævnt kun er i kraft mellem fem lande, må det hilses med tilfredshed, at det overvældende antal af de i fiskeriet i Nordatlanten deltagende stater har kunnet enes om udformningen af bestemmelser, der vil kunne bidrage til at forøge sikkerheden til søs og reducere risikoen for skade på fartøjer og redskaber. Konventionens bestemmelser om gensidig inspektionsadgang er udtryk for en moderat videreførelse af bestemmelserne i 1882-overenskomsten og må i øvrigt antages at få størst praktisk betydning gennem deres generalpræventive funktion.

Konventionens ikrafttræden har den særlige betydning for Danmark, at den i kraft af artikel 9 åbner mulighed for, at der kan udpeges færøske inspektører til at udøve inspektionen i farvandene omkring Færøerne. Dette har man fra dansk side hidtil været afskåret fra på grund af den særlige formulering af bestemmelsen om inspektionsudø-